

När miljöpolitik går före konstnärlig kvalitet

Helsingborgs Konserthus har skickat ut ett pressmeddelande och även lagt samma text på sin hemsida. Rubriken är "Musik och miljö går hand i hand på Helsingborgs Konserthus". Det låter i sig intressant och än intressantare blir det när man läser ingressen:

"Helsingborgs Konserthus viger säsongen 20/21 åt miljön och olika aspekter av hållbarhet - säsongens tema har fått namnet *Elementen*. Symfoniorkestern presenterar ett spelår fyllt av hållbar musik samtidigt som arbetet med att prioritera dirigenter och artister som väljer miljövänliga transportmedel tar fart."

Låt oss för tillfället lämna den andra målsättningen åt sidan och koncentrera oss på begreppet "hållbar musik". I motsats till bildkonst är musik inte något konkret utan enbart en sinnesförnimmelse. Den skapas i stunden av en interpret som antingen följer sin egen inlevelse eller skrivna instruktioner i ett partitur och når åhöraren i samma stund.

Vad menar man då med "hållbar musik"? Är det musik som skapats under århundraden och fortfarande framförs? Ska sentida och nutida verk uteslutas från repertoaren? Det krävs ju faktiskt en lång tids överblick för att bedöma hållbarheten. Nej det verkar vara värre än så att döma av fortsättningen i kommunikén:

"Säsongens program präglas av frågeställningar runt olika aspekter av hållbarhet, bland annat musikalisk, social och kulturell. Upplägget skiljer sig en del från föregående säsongers upplägg. Temat är övergripande och varje konsert ger ett perspektiv på temat *Elementen*."

Det här är kvalificerat struntprat. Vad menar man med social och kulturell hållbarhet och hur ska musiken kunna ge aspekter på det? Är det fråga om politiska kampsånger, miljöslagdängor eller förhoppningsvis Beethovens Pastoralsymfoni? Och hur ska varje konsert kunna ge ett perspektiv på de fyra klassiska elementen: jord, vatten, luft och eld? Visst finns de skildrade i åtskillig musik men det verkar lite tillgjort att knåpa ihop ett konsertprogram

med den målsättningen och musik är mycket mer än så.

Jag har förgäves sökt konserthuschefen **Fredrik Österling** för att få en kommentar men så här uttalar han sig i kommunikén:

”Självklart är musiken och kvaliteten det allra viktigaste uppdraget men vi är en del av samhället och har ett ansvar att tänka mer hållbart, och då inte minst vårt förhållande till allt som omger oss - tillsammans med de element som utgör vår samtid.”

Som grädde på moset utfärdar man mer eller mindre flygförbud för gästande dirigenter och solister. Det där med konstnärlig höjd har tydligen underordnad betydelse.

Mer politiskt korrekt kan det knappast bli.

Lars-Erik Larsson